

1)Sygn. akt X GC 91/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

a.b.Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Leszek Guza

Protokolant Karolina Dudziak

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2020 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka Jawna w P.

przeciwko Spółce (...) S.A. w B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 257 701 , 70 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset jeden złotych siedemdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 8 997 , 33 zł (osiem tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt siedem złotych trzydzieści trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od pozwanej Spółki (...) S.A. w B. na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Gliwicach) kwotę 15 674 , 37 zł (piętnaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt cztery złote trzydzieści siedem groszy) tytułem niepokrytych przez strony kosztów sądowych.

Sędzia Leszek Guza

sygn. akt X GC 91/19

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka Jawna w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej Spółki (...) S.A. w B. kwoty 282 024 , 93 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu..

W uzasadnieniu powódka podała, że poniosła koszty zabezpieczenia budynku przed negatywnymi skutkami ruchu zakładu górniczego należącego do pozwanej.

W odpowiedzi na pozew pozwana uznała roszczenie powódki co do zasady i kwestionując powództwo co do wysokości wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powodów kosztów procesu,

W uzasadnieniu pozwana przyznała, iż pomiędzy stronami prowadzone było postępowanie ugodowe dotyczące określenia kosztów zabezpieczenia. W tym celu konieczne było zawarcie przez strony ugody.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka jako właścicielka budynku położonego w P. przy ul. (...) skierowała do pozwanej pismo z wnioskiem o zwrot kosztów zabezpieczenia jego budowy przed wpływami działalności górniczej.

Między stronami toczyły się rozmowy w sprawie zawarcia ugody.

Do zawarcia ugody nie doszło.

(dowód: pismo k. 7, projekt ugody k. 8- k. 15, korespondencja k. 17-23)

Łączny koszt zabezpieczenia obiektu objętego sporem obejmujący koszt wykonania kosztorysu różnicowego, wykonanie projektu, prace inspektora nadzoru oraz wartość robót budowlanych wynosił 257 701 , 70 zł.

(dowód: opinia biegłego k. 76-107)

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o powołane wyżej dowody z dokumentów, których wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron, a także w oparciu o wydaną w sprawie pisemną opinię biegłego sądowego.

Opinię biegłego sądowego Sąd uznał za rzetelną, pełną i w sposób jasny i wyczerpujący wyjaśniającą kwestie podlegające rozpoznaniu, dlatego też Sąd przyjął wynikające z niej wnioski za własne. Sąd dokonując analizy treści sporządzonej opinii nie stwierdził żadnych błędów ani uchybień biegłego. Biegły zastosował właściwe dla przedmiotu opinii kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Na tej podstawie należało dokonać pozytywnej oceny przedmiotowego dowodu. Skoro opinia biegłego sądowego spełnia wszelkie wskazane powyżej kryteria należało uwzględnić dokonane w nich ustalenia i wzbogacić o nie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Za nieuzasadnione uznał Sąd zarzuty powódki do opinii biegłego.

W zakresie dotyczącym podsypki piaskowej i podbudowy z chudego betonu zarzuty te nie wychodziły poza polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wnioskami biegłego, który wskazał i wyjaśnił dlaczego przyjął konieczność uwzględnienia udziału strony powodowej w kosztach wymiany gruntu oraz wyjaśnił swoje stanowisko w zakresie warstwy chudego betonu.

W zakresie zaś kosztów wywozu ziemi powódka ograniczyła się do gołosłownych twierdzeń o niezasadności odległości wywozu przyjętej przez biegłego bez próby wykazania na jakie w rzeczywistości odległość ziemia była wywożona.

Dlatego zarzuty powódki w tym zakresie nie mogły odnieść skutku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie powódki zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 144 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze właściciel nie może sprzeciwić się zagrożeniom spowodowanym ruchem zakładu górniczego, który jest prowadzony zgodnie z ustawą. Może on jednak żądać naprawienia wyrządzonej tym ruchem szkody, na zasadach określonych ustawą.

Z kolei art. 151 ust. 1 pr. g.i g. stanowi, iż sądowe dochodzenie roszczeń jest możliwe po wyczerpaniu postępowania ugodowego.

Warunek wyczerpania postępowania ugodowego jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca odmówił zawarcia ugody lub jeżeli od skierowania przez poszkodowanego roszczenia wobec przedsiębiorcy upłynęło 30 dni, chyba że poszkodowany, zgłaszając żądanie zawarcia ugody, wyznaczy dłuższy termin.

Podstawę odpowiedzialności przedsiębiorcy górniczego za szkody spowodowane ruchem zakładu górniczego stanowi przepis art. 435 § 1 k.c., który przewiduje odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zatem przedsiębiorca górniczy odpowiada za szkody spowodowane ruchem zakładu w każdym przypadku, w którym nie zachodzi jedna z powyższych przesłanek wyłączających jego odpowiedzialność.

Zaznaczyć jednak należy, że odpowiedzialność pozwanego na podstawie Prawa geologicznego i górniczego za szkody górnicze należy wykazać istnienie związku przyczynowego pomiędzy działaniem zakładu górniczego i szkodą.

W rozpatrywanej sprawie nie było kwestią sporną istnienie związku przyczynowego pomiędzy działalnością zakładu górniczego pozwanej a szkodą, która wystąpiła u powódki. W odpowiedzi na pozew pozwana wprost uznała roszczenia powódki co do zasady.

Kwestią sporną pomiędzy stronami była natomiast wysokość poniesionej szkody. Ponadto pozwana podnosiła, że proponowała ugodowe rozwiązanie sprawy przed procesem.

Odnosząc się do tych zarzutów skazać trzeba, że wysokość poniesionej szkody Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego. Szkada ta obejmująca koszt wykonania kosztorysu różnicowego, wykonanie projektu, prace inspektora nadzoru oraz wartość robót budowlanych wynosiła 257 701 , 70 zł.

W tym miejscu przypomnieć jedynie wypada, iż specyfika dowodu z opinii biegłego wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez sąd, który nie posiada wiadomości specjalnych, tylko w zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego rodzaju dowodu stanowią również poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanego w niej stanowiska oraz stopień stanowczości wyrażonych tez. Opinia biegłego podlega ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów, jednak z uwagi na specyficzny charakter dowodu z opinii biegłego ocena ta jest o tyle ograniczona, że nie może wkraczać w zakres wymagający wiedzy specjalnej (III AUa 613/16, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, LEX nr 2430221 - wyrok z dnia 28 listopada 2017 r.).

Dlatego dokonując oceny, która omówiono już wyżej Sąd podzielił wnioski opinii biegłego.

Jeżeli zaś chodzi o zarzut pozwanego oparty na twierdzeniach o potrzebie zawarcia ugody w sprawie roszczeń powódki to zważył Sąd, że z materiału dowodowego wynika, iż powódka już pismem z dnia 15 marca 2018 r. wezwała pozwaną do zwrotu kosztów poniesionych na zabezpieczenie budynku.

Do dnia wniesienia pozwu - i do dnia udzielenia odpowiedzi na pozew pozwana nie złożyła żadnej konkretnej propozycji pokrycia szkód. Jej propozycje ograniczały się do propozycji ugody co do sposobu ustalenia wysokości szkód.

Dlatego uznał Sąd, że wobec bezskutecznego upływu terminu określonego w art. 151 pr. g. i g. powódka mogła dochodzić swych roszczeń przed sadem.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 435 § 1 k.c. w zw. z art. 144 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 257 701 , 70 zł, a w pozostałej części powództwo oddalił.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. ustalając datę wymagalności roszczenia powoda na 30 dni od daty złożenia wniosku powodkę o zwrot kosztów u pozwanej. .

O kosztach procesu orzekł Sąd zgodnie z art. 100 k.p.c. rozkładając je stosownie do wyniku sporu.

Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się:

- wynagrodzenie pełnomocnika - 10 800 zł. Wysokość wynagrodzenia ustalono zgodnie z § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzemieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu.

- opłata skarbową - 17 zł,

- koszty dojazdu - 51,82 zł

Razem koszty poniesione przez powódkę wyniosły 10 868 , 82 zł.

Na koszty poniesione przez pozwaną złożyły się :

- wynagrodzenie pełnomocnika - 10 800 zł. Wysokość wynagrodzenia ustalono zgodnie z § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzemieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu.

- opłata skarbową - 17 zł,

Razem koszty poniesione przez pozwaną wyniosły 10 817 zł.

Łącznie koszty procesu poniesione przez strony wyniosły więc 21 685 , 82 zł.

Rozkładając koszty procesu poniesione przez strony zważył Sąd, że strona powodowa wygrała proces w 91,37 % i taką część kosztów procesu powinna ponieść strona pozwana.

Stanowi to kwotę 19 814 , 33 zł. Ponieważ pozwana poniosła już kwotę 10 817 zł to różnicę w wysokości 8 997 , 33 zł zasądzono od pozwanej na rzecz powódki.

Na podobnej zasadzie. w oparciu o treść art. 113 u.o k.s. w związku z art. 100 k.p.c. nakazano pobrać od pozwanej odpowiednią część niepokrytych przez strony kosztów sądowych.

Na koszty te złożyły się :

- opłata sądowa - 14 102 zł,

- koszty opinii - 3 052 , 83 zł.

Razem 17 154 , 83 zł. Z tego 91,37 % to 15 674 , 37 zł. Taką kwotę nakazano pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa.

Sędzia Leszek Guza